Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0184
(mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, voorzitter, mr. dr. M.D.H. Nelemans,
prof. mr. dr. T.H.M. van Wechem, leden en mr. M.A. Kleijer, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 3 juni 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 9 maart 2022
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving / de algemene voorwaarden

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. Vanwege hypotheekfraude heeft de bank de persoonsgegevens van de consument voor acht jaar geregistreerd in het Incidentenregister, het Externe Verwijzingsregister (EVR), het externe verwijzingsregister van de Stichting Fraudebestrijding Hypotheken (SFH), de Gebeurtenissenadministratie en het Interne Verwijzingsregister (IVR) en de bancaire relatie beëindigd. De vorderingen van de consument tot verwijdering van de persoonsgegevens en tot herstel van de bancaire relatie worden afgewezen. De commissie is van oordeel dat de bank op terechte gronden de persoonsgegevens in de genoemde registers heeft opgenomen. De consument heeft de stellingen van de bank over haar betrokkenheid bij de hypotheekfraude niet ontzenuwd.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 9 november 2021. Partijen zijn aldaar verschenen.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument heeft destijds met (haar inmiddels ex-)partner een hypothecaire geldlening (verder te noemen de geldlening) bij de bank afgesloten om een woning te financieren. Vanwege de echtscheiding heeft de consument via een tussenpersoon bij de bank een financieringsaanvraag ingediend met als doel de volledige geldlening op haar naam voort te zetten.

2.2 In die financieringsaanvraag staat dat de consument vanaf 1 juni 2018 een vast dienstverband heeft bij X met een bruto jaarsalaris van € 42.000,- ter onderbouwing waarvan een werkgeversverklaring en een loonstrook zijn meegestuurd. Op de werkgeversverklaring staat de naam van mevrouw Y als ondertekenaar. Mevrouw Y is de echtgenote van de eigenaar van X. Op de loonstrook staat dat het salaris naar de door de consument bij de Rabobank aangehouden rekening wordt overgemaakt.

2.3 Het dienstverband bij X staat niet vermeld op het naar de bank toegestuurde UWV-verzekeringsbericht.

2.4 In het naar de bank toegestuurde document met als onderwerp 'werkgeversverklaring toevoeging' staat dat de consument sinds 01-06-2018 als zzp-er bij X werkzaam is en per 01-01-2020 bij X in dienst is getreden. Op dit document staat de naam van mevrouw Y als ondertekenaar.

2.5 Op een tweede naar de bank toegestuurde werkgeversverklaring staat dat de consument per 1 januari 2020 bij X in dienst trad. Ook op deze werkgeversverklaring staat de naam van mevrouw Y als ondertekenaar.

2.6 De bank heeft de consument op 6 oktober 2020 gemaild:
"(…) De Rabobank heeft aan de bank bevestigd dat de door u overgelegde salarisbijschrijvingen niet zijn ontvangen op uw rekening met nummer: [nummer]. De door u overgelegde afschriften zijn vervalst.

Vanochtend heb ik gebeld met de ondertekenaar van uw werkgeversverklaring, mw [naam] *Y, zij vertelde mij geen collega te hebben met uw voornaam en achternaam. Mevrouw Y kent u wel maar niet als collega!*

Het vermoeden bestaat dan ook dat de door u overgelegde werkgeversverklaring en loonstrook van X, net als uw Rabobank bijschrijvingen vals zijn. Dit vermoeden wordt versterkt door het niet bekend zijn van uw dienstverband bij het UWV."

Verder zijn er in die mail vragen gesteld over de arbeidsrelatie met X en de overgelegde documenten en is aangekondigd dat als de consument niet meewerkt aan het onderzoek de bank haar persoonsgegevens in de externe registers zal opnemen, bij de politie aangifte zal doen en de hypothecaire relatie wordt beëindigd.

2.7 De consument heeft de bank hierop gemaild en, kort gezegd, gesteld werkzaam te zijn als adviseur bij X, dat dit bij de eigenaar kan worden nagevraagd, dat de werkgeversverklaring correct is, mevrouw Y eigenaresse is en over personeelszaken met Z contact kan worden opgenomen. En voorts dat ze conform afspraak aan het einde van het jaar het salaris zal ontvangen, reden waarom daarover niets op het verzekeringsbericht van het UWV staat. En verder heeft de consument aangevoerd: *"(…) De adviseur van* [naam] *vroeg naar bewijs van inkomen op mijn rekening. Ik had het met een vriend hierover. Hij gaf aan dat hij het kon regelen. Verder bleef het daarbij. Ik had verder geen idee hoe hij het zou regelen. Ik dacht dat er eventuele formulieren/documentatie mogelijk zou zijn om zoiets te kunnen toelichten. Ik ben tussentijds ziek geweest in het buitenland. Hij heeft het rechtstreeks naar mijn ex-partner toegestuurd. Wegens mijn slechte contact met mijn ex-partner heeft hij de documenten verder niet gecommuniceerd met mij en hij heeft het doorgestuurd naar de heer* [naam] *van* [naam]. *Echter was dit niet de bedoeling, want zowel mijn ex-partner als ik zouden het niet toelaten om zo'n onbenullig document in te zenden. Mijn vriend was niks anders dan aan het 'ouwehoeren' en had ook totaal geen inzicht in eventuele gevolgen. Na dat ik dit heb vernomen heb ik nu ook geen contact meer met hem. Er is absoluut geen sprake van opzet en daarnaast heb ik het inkomen niet nodig bij deze aanvraag. U kunt dit na calculeren, want ik heb voldoende inkomen uit mijn BOX-3 belegging. De fout zit in het feit dat mijn ex-huwelijkspartner documenten doorstuurde naar de adviseur. Dus hij ontving vragen en zette het door naar mij. Ik heb verder geen inzicht gehad in wat overlegt is. Hij is verder ook niet geïnformeerd over wat in mijn privé afspeelt op dit moment. (…)".*

2.8 De bank heeft de consument op 7 oktober 2020 over de opname geïnformeerd van haar persoonsgegevens in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR voor de duur van acht jaar.

2.9 De bank heeft op 12 oktober 2020 bij de politie tegen de consument aangifte gedaan van valsheid in geschrift (art. 225 Wetboek van Strafrecht (WvSr), het niet naar waarheid verstrekken van gegevens (art. 227a WvSr), oplichting (art. 326 WvSr) en witwassen (artt. 420 bis., 420 ter en 420quater. WvSr).

2.10 De bank heeft op 15 oktober 2020 de heer Z van X benaderd. De heer Z heeft geantwoord op de vraag van de bank of de werkgeversverklaring opgemaakt en ondertekend is door zijn echtgenote mevrouw Y, : *"(…) Deze document is niet door mijn vrouw getekend en opgesteld.(…)".*

2.11 Nadat de bank het bezwaar van de consument tegen de registraties ongegrond heeft verklaard, heeft de consument haar klacht aan Kifid voorgelegd.

2.12 *De klacht en vordering*
De consument vordert dat de registraties worden verwijderd of de duur daarvan wordt ingekort. Daarnaast vordert de consument herstel van haar bancaire relatie met de bank. De consument heeft gesteld met de fraude niets van doen te hebben. Het is haar overkomen. De consument heeft hiertoe het volgende aangevoerd:

- De consument verbleef op het moment van het insturen van de documenten voor langere tijd in het ziekenhuis in het buitenland en vermoedt dat haar (inmiddels ex)-vriend (die haar na de echtscheiding steunde) de documenten heeft verstuurd om invloed over haar financiën te krijgen.
- De consument heeft er geen enkel financieel belang bij om een hoger inkomen op te voeren omdat ze over voldoende inkomsten uit haar eenmanszaak en box 3 vermogen beschikt.
- Nadat de consument kort in loondienst voor X heeft gewerkt, heeft ze ervoor gekozen als zzp-er verder te gaan. Het is om die reden dat op het UWV-verzekeringsbericht niets over de arbeidsrelatie bij X staat.
- Gedurende de onderhavige procedure heeft de consument het standpunt ingenomen dat de ex-vriend de werkgeversverklaringen, de rekeningoverzichten en de salaris-specificaties heeft vervalst.
- Gedurende de procedure heeft de consument voorts aangevoerd dat X (de opdrachtgever) door de bank is bedreigd en daarom niet meer wilde meewerken aan het onderzoek door de bank, X zou nu wel bereid zijn om een verklaring af te leggen.
- Door de registraties wordt de consument in haar carrièremogelijkheden belemmerd. De consument is nooit eerder met politie of justitie in aanraking gekomen en heeft vanwege haar eenmanszaak en de box 3 inkomsten belang bij het behoud van haar rekeningen. De consument kan geen basisbetaalrekening aanvragen omdat ze zelf zorg gerelateerde activiteiten verricht en daarom geen beroep kan doen op een hulpverleningsinstantie.

Het verweer

2.13 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

3.1 Aan de commissie is de vraag voorgelegd of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in de hiervoor genoemde registers. Als dat het geval is dan zal de commissie beoordelen of de bank de duur van de registratie(s) moet verkorten. Tot slot zal geoordeeld worden over de vraag of de bank de bankrelatie met de consument mocht beëindigen.

Juridisch kader

3.2 De persoonsgegevens van de consument zijn in drie registers met externe werking opgenomen. Ten eerste in het Incidentenregister van de bank, en ten tweede in het daaraan gekoppelde EVR. Hierdoor hebben banken die lid zijn van de Nederlandse Vereniging van Banken (NVB), alsmede de financieringsinstellingen die lid zijn van de Vereniging van Financieringsinstellingen in Nederland (VFN), de mogelijkheid om te toetsen of de consument in het EVR van de banken voorkomt. Ten derde zijn de persoonsgegevens opgenomen in het extern verwijzingsregister van de Stichting Fraudebestrijding Hypotheken (SFH). Verstrekkers van hypothecair krediet die geen lid zijn van de Nederlandse Vereniging van Banken of de Vereniging van Financieringsinstellingen in Nederland, hebben toegang tot dit laatst genoemde register.

Boordeling registratie in het EVR en SFH

3.3 Omdat opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en met name in het EVR en het SFH voor de consument vergaande gevolgen kan hebben, moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consument.[1] Uit een uitspraak van de Hoge Raad volgt daarnaast dat voor het registreren van persoonsgegevens op grond van artikel 5.2.1 onder a en b, vereist is dat de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit opleveren.[2]

3.4 De bank dient te bewijzen dat de door haar gestelde gedragingen van de consument 'een zwaardere verdenking opleveren dan een redelijk vermoeden van schuld' van de consument aan een strafbaar feit. De commissie is van oordeel dat de bank hierin is geslaagd en overweegt als volgt.

---

[1] Artikel 5.2.1 van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Voor opname in het SFH gelden deze voorwaarden ook.

[2] Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4 (te vinden op www.rechtspraak.nl).

3.5 Vaststaat dat op verzoek van de consument een financieringsaanvraag bij de bank is ingediend waarbij gebruik is gemaakt van vervalste documenten, zoals de werkgevers-verklaringen, de loonstroken en de rekeningafschriften. Deze documenten zijn door of namens de consument bij de bank ingediend. Bovendien staat vast dat het de consument is die belang heeft bij het slagen van de financieringsaanvraag.

3.6 De consument heeft de door de bank onderbouwde feiten over de vervalste documenten in relatie tot haar betrokkenheid met al hetgeen zij daartegen heeft aangevoerd, niet ont-zenuwd. Allereerst niet omdat de consument van haar stellingen (zoals het loondienst-verband en de datum van indiensttreding) geen bewijs heeft geleverd of aannemelijk heeft gemaakt, ondanks daartoe herhaaldelijk door de bank te zijn uitgenodigd. En ook niet omdat de verklaringen van de consument op essentiële onderdelen tegenstrijdig zijn en/of na verloop van tijd wijzigden. Dit gaat (onder meer) op voor de verklaringen ter zake het werken in loondienst of als zzp-er. Zo is door de consument gesteld dat zij per 1 juni 2018 in dienst is getreden (zie 2.2), per 1 januari 2020 als zzp-er bij X is gestart (zie 2.4), per 1 januari 2020 bij X in dienst te zijn getreden (zie 2.5) en tot slot zou de consument na een kort dienstverband als zzp-er zijn gaan werken (zie 2.12). Dat, zoals door de consument is gesteld, de eigenaar van X bereid zou zijn verklaringen af te leggen, doet aan het voorgaande niets af; deze stelling van de consument wordt dan ook gepasseerd.

De proportionaliteit van de registratie

3.7 Op grond van artikel 5.2.1 sub c van het PIFI dient de bank bij de beoordeling van de vraag of zij de persoonsgegevens van de consument in het EVR en het SFH zal registreren, en voor welke duur, een proportionaliteitsafweging te maken. Daarbij dient zij de belangen van de betrokkene mee te wegen. De betrokkene die verwijdering van een registratie of een verkorting van de registratieduur wenst, zal moeten onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de bank.

3.8 In dit verband heeft de consument aangevoerd dat vanwege de achterliggende omstandig-heden zoals hiervoor onder 2.12 is toegelicht, de duur van de registratie moet worden ingekort. De bank heeft gesteld dat de consument haar stellingen over de bijzonder nadelige gevolgen van de registraties niet heeft onderbouwd en in het geval haar persoonlijke situatie de komende periode mocht wijzigen kan de consument de bank vragen opnieuw een belangenafweging te maken. De bank heeft nadruk gelegd op het belang van financiële instellingen om gewaarschuwd te worden voor personen zoals de consument, omdat haar gedragingen een bedreiging vormen voor de veiligheid en integriteit van de financiële sector. Alles overwegende is de commissie van oordeel dat het belang van de bank en de financiële sector als geheel bij de registratie van de persoonsgegevens van de consument zwaarder weegt dan het belang van de consument bij het niet-registreren daarvan.

Voor een verkorting van de duur van de registratie ziet de commissie geen aanleiding; de duur van acht jaar wordt proportioneel geacht.

Incidentenregister

3.9 Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen dient ook de registratie in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Aangezien het EVR aan het Incidentenregister is gekoppeld[3] blijft, zolang de registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de registratie in het Incidentenregister staan. Dat betekent dat de gegevens ook voor de duur van acht jaar in het Incidentenregister blijven staan.

Juridisch kader IVR en de Gebeurtenissenadministratie

3.10 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank tot registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR mocht overgaan, wordt het volgende overwogen. De Gebeurtenissenadministratie en het IVR vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Op registratie in deze registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing. Hiervóór is vastgesteld dat tegen de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat. Een vaststelling die, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG ook voldoende is om de registratie in de interne registers te handhaven. Aanleiding om de duur van deze registraties in te perken, ziet de commissie mede vanwege het interne karakter van deze registers, niet.

Conclusie ten aanzien van de registraties

3.11 De slotsom is dat de registraties in de interne en externe registers terecht zijn en de duur daarvan op acht jaar blijft gehandhaafd.

Beëindiging bankrelatie

3.12 De bevoegdheid van de bank om op grond van de algemene voorwaarden de bankrelatie met de consument op te zeggen, staat tussen partijen niet ter discussie. De commissie is van oordeel dat de bank van die bevoegdheid gegeven de omstandigheden geen misbruik heeft gemaakt. De vordering van de consument tot herstel van de bankrelatie wordt dan ook afgewezen. Anders dan door de consument is aangevoerd kan een basisbankrekening ook zonder hulpverleningsinstantie worden aangevraagd.[4]

---

[3] Zie artikel 5.1.1. van het PIFI

[4] Zie basisbankrekening.nl waarin onder het kopje ‘veel gestelde vragen’ wordt ingegaan op het zonder hulpverleningsinstantie aanvragen van een dergelijke rekening.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen (PIFI) van 23 oktober 2013

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

(…)

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4. Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;

- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(…)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1. Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. *De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:*

   (…)

   f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10 Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
(…)
b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
(…)
4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
(…)
b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)

Wetboek van Strafvordering (Sv)

Artikel 350 Sv
Indien het onderzoek in artikel 348 bedoeld, niet leidt tot toepassing van artikel 349, eerste lid, beraadslaagt de rechtbank op den grondslag der telastlegging en naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting over de vraag of bewezen is dat het feit door den verdachte is begaan, en, zoo ja, welk strafbaar feit het bewezen verklaarde volgens de wet oplevert; indien wordt aangenomen dat het feit bewezen en strafbaar is, dan beraadslaagt de rechtbank over de strafbaarheid van den verdachte en over de oplegging van straf of maatregel, bij de wet bepaald.

Burgerlijk Wetboek (BW)

Artikel 6:248 BW
(…)

2. Een tussen partijen als gevolg van de overeenkomst geldende regel is niet van toepassing, voor zover dit in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn.

Artikel 35 Algemene BankVoorwaarden(ABV)

1. U kunt de relatie tussen u en ons opzeggen. Wij kunnen dit ook. Het is daarvoor niet nodig dat u in verzuim bent met de nakoming van een verplichting. Wij houden ons bij opzegging aan onze zorgplicht als genoemd in artikel 2 lid 1 ABV. Als u ons vraagt waarom wij de relatie opzeggen, dan laten wij u dat weten.
2. Opzegging betekent dat de relatie en alle lopende overeenkomsten worden beëindigd. Gedeeltelijke opzegging kan ook. In dat geval kunnen er bijvoorbeeld bepaalde overeenkomsten blijven bestaan.
3. Als er voor de beëindiging van een overeenkomst voorwaarden gelden, zoals een opzegtermijn, worden die nageleefd. Tijdens de afwikkeling van de relatie en de beëindigde overeenkomsten blijven alle toepasselijke voorwaarden van kracht.